

Mál nr. 419/2020**M og
V v/örorkutryggingar.****Ágreiningur um læknisfræðilega örorku vegna sjúkdóms.****Gögn.**

Málskot dags. 14. desember 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V til nefndarinnar, dags. 28. desember 2020.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M veiktist í júlí 2018 með þeim hætti að hann fékk heilablóðfall sem leiddi til heilaskemmdar og sjónsviðsskerðingar þess vegna. Í váttryggingarskilmálum örorkutryggingar M kemur fram að bætur greiðast á grundvelli mats á læknisfræðilegri örorku sem miðast við gildandi töflur örorkunefndar um miskastig, en lágmarksörorka vegna sjúkdóms sé 50%. Mat fór fram á afleiðingum sjúkdóms M skv. matsgerð dags. 30. desember 2019. Þar kemur fram að varanleg læknisfræðileg örorka sé metin 45%. Farið var yfir matsgerðina á árinu 2020 og hún gefin út aftur með sömu niðurstöðu.

M telur læknisfræðilega örorku sína ranglega metna af þeim lækni sem framkvæmdi matið sem liggur fyrir skv. matsgerð dags. 30. desember 2019. M telur matið ekki nægilega vel rökstutt og taki ekki tillit til þess sem kemur fram í miskatöflu örorkunefndar um að „...sjónsviðsskerðing að hálfu sem afleiðing af heilaskemmd.“ sé hægt að meta allt að 50%. Einnig bendir M á að hann telji V ekki hafa brugðist nægilega við kvörtunum hans varðandi niðurstöðu matsgerðar og að hagsmunir hans sem neytanda séu fyrir borð bornir að V vilji ekki standa að öðru mati.

V telur þau gögn sem liggja fyrir í málinu, þá aðallega matsgerð dags. 30. desember 2019, sýna að varanleg læknisfræðileg örorka M nái ekki þeim 50% sem kveðið er á um sem lágmarksörorku vegna sjúkdóms í váttryggingarskilmálum örorkutryggingar hans. V telur ekki unnt að standa að nýju örorkumati og kveðst hafa leiðbeint M um þau úrræði sem honum væru tæk til þess að afla þess sjálfur. V telur ekki sýnt að sú matsgerð sem liggur fyrir sé röng en matslæknir hafi farið aftur yfir málið eftir athugasemdir M í byrjun árs 2020 og það hafi ekki leitt til þess að matið hækkaði upp í 50%.

Álit

Óumdeilt er að í váttryggingarskilmálum örorkutryggingar M hjá V er kveðið á um í gr. 7.1.2 að lágmarksörorka sé 50% vegna afleiðinga sjúkdóms. Það þýðir að bætur greiðast ekki vegna varanlegrar læknisfræðilegrar örorku nema hún sé metin 50% eða meira vegna hvers tjónsatburðar. Í þessu máli liggur fyrir niðurstaða læknis sem mat læknisfræðilega örorku M skv. miskatöflum örorkunefndar, eins og sömu váttryggingarskilmálar kveða á um. Það mat nær ekki 50%. Þó það sé bagalegt að það liggi fyrir tvö eintök af sömu matsgerð og ekki hafi verið nákvæmlega vísað til miskataflna í fyrra eintakinu verður af gögnum málsins ekki með skýrum hætti ráðið að það niðurstaða matsgerðarinnar sé bersýnilega röng. Ekki liggur fyrir annað mat sem sýnir 50% læknisfræðilega örorku eða læknisfræðilegar upplýsingar sem hnekkja niðurstöðu umræddrar matsgerðar. Á meðan þannig stendur á hefur M því ekki sýnt fram á að greiðsluskylda V hafi stofnast úr örorkutryggingu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr örorkutryggingu hjá V

Reykjavík, 26. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.